

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nonii Marcelli Saiae A Roccha Gloriosa in septem Daudicos Psalmos pœnitentiales vulgò appellatos Oratoriæ Paraphrases

Saia, Nonio Marcello

Parisiis, 1558

Praefatio

urn:nbn:de:hbz:466:1-31647

NONII MARCELLI SAIÆ A ROC-

cha Gloriosa in suas oratorias Paraphrases in septem Dauidicos Psalmos qui pœnitentiales dicuntur, Præfatio.

ER A pœnitentia velut scala quædam est, qua peccator homo, qui secūdum euangelicam parabolam de Hierusalem in Iericho descendit, rursūmque in Hierusalem ad pacis scilicet visionem ascendit: huius verò scalæ septē reperimus esse gradus, quibus quidem septem respondere psalmos, qui pœnitentiales dicuntur, non iniuria arbitrati sumus, quorum graduum primū timorem pœnæ esse dicimus, à quo primus psalmus incipit, *Domine ne in furore tuo arguas me &c.* secundum

A cul-

culpæ dolorem, quem in secundo psalmo Dauid optando dicebat, *Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata: hincque peccatorum confessio, ipsorumque remissio sequitur, Delictum meum, inquit, cognitum tibi feci, & iniustitiam meam non abscondi: & iterum, Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam domino, & tu remisisti impietatem peccati mei. Tertium, spem veniæ esse asserimus, quam timor præcedit: & hanc rursus Dauidem in tertio psalmo clamare perspicimus, Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me: Quem gradū vt dolorem comitari ostenderet, Afflictus sum, inquit, & humiliatus sum nimis, rugiebã à gemitu cordis mei. Post hæc nõ immeritò (quia spes sequitur) aiebat, Quoniam in te do-*
mine

mine speravi, tu exaudies me domine Deus meus. Quartum, mundiciæ amorem esse iudicamus, quem nõ hominis iustitiam, sed Dei misericordiam efficere nõ ambigimus, quare ipse Dauid in quarto psalmo exclamans ait, Miserere mei Deus secundum magnã misericordiam tuam, & inde subdit, Amplius laua me domine ab iniquitate mea, & iterum, Cor mundum crea in me Deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis. Quintum, desiderium cælestis patriæ in ordine cõsequi esse affirmamus, pro qua in quinto psalmo orabat dicens, Domine exaudi orationem meã. Præcedit enim illud contemptus præsentis vitæ, quare dicebat, Quoniam defecerunt sicut fumus dies mei, & iterum, Dies mei sicut umbra declinauerunt, & ego sicut fœnum arui, quem contem-

A 2 ptum

ptum, (quoniã consideratio æternitatis diuinæ comitatur) subiungebat, *Tu autem domine in æternum permanes, & rursus, Tu autem idem es, & anni tui non deficient*, ex quibus, quia habitationis supernæ desiderium consequitur, concludendo dicebat, *Filij seruatorum tuorum habitabunt & semen eorum in seculum dirigetur*. Sextū, diuinæ misericordiæ fiducia, & ex cōsequenti humanarum virium diffidētiam esse conspeximus, quare in sexto psalmo ex intimo corde David suspirium emittens exclamabat, *De profundis clamaui ad te domine, & hoc nō immeritò, ad cælestem enim patriam propria sua virtute peruenire diffidebat, & ideo sequebatur, Si iniquitates obseruaueris domine, Domine quis sustinebit?* Sed de ipsius Dei misericordia postea
fidens

fidens aiebat, *Quia apud dominum misericordia & copiosa apud eum redemptio.* Septimum & vltimū gradum spiritualis lætitiæ exultationem, & illam assiduam orationē efficere autumauimus, quare in septimo psalmo David ipse oculos ad Deum eleuans orabat dicēs, *Domine exaudi orationem meā, auribus percipe obsecrationem meam,* per quam quidem diuinarū operationum considerationem tantū in Dei contemplationem ascēdit vt subiungens assereret, *Meditatus sum in omnibus operibus tuis, & in factis manuum tuarum meditabar,* & sic tandem exultans conclusit, *Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam.* Quibus quidem septē pœnitentiæ gradibus ad hanc terram cælestis Hierusalem omnes deduci, & ascendere concupiscere

debemus, & in iis psalmis (vt quæ concupiscimus ex voto succedât) assidua pietate meditari, & exemplo beati Augustini, qui in vltimo constitutus huiusmodi psalmos de pœnitentia, quos sibi scribi iusserat in lecto iacens contra parietem positos intuebatur, & legebat, continuè præ manibus habere, & illos legere debemus. Quam ob rem dicti sancti doctoris exemplo, aliorúmque sententiis super ipsos septem pœnitentiales psalmos quasdam oratorias paraphrases seu pias meditationes scribere dignum duximus, quibus, & ad pœnitentiam prouocari, & per pœnitentiam in Dei contemplationem lectorum, & orantium, ac pœnitentium animus promoueri valeat. Illud tamen exordio præmittendum est
licet

licet septem affectus quos septem gradibus scalæ poenitentiae appropriauimus dictis septem psalmis, tamen (vt ait Hugo in libello de Oratione) sciendum est ipsam proprietatem omnibus non inesse Psalmis, vt videlicet per totam seriem vnus extendatur affectus, sicuti ex affectu timoris in amoris affectum, sed bene sæpe sæpius ex alio in alium transitur affectum, veluti ex timoris affectu in amoris, vel spei, aut consolationis affectum iuxta quod orantis mens orando, & spiritum eleuando affici solet. Hoc autem quonam pacto per singulos psalmos cognoscatur, licet huius operis explanare non sit, quantum tamen ad propositum pertinet satis ex sequentibus apparebit.

A 4

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

